

IV

(Akty przyjęte przed dniem 1 grudnia 2009 r. na mocy Traktatu WE, Traktatu UE i Traktatu Euratom)

DECYZJA KOMISJI

z dnia 28 października 2009 r.

w sprawie pomocy państwa C 59/07 (ex N 127/06 i NN 13/06) przyznanej przez Włochy na rzecz spółki Ixfin SpA

(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 8123)

(Jedynie tekst w języku włoskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2010/359/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 88 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag⁽¹⁾ zgodnie z przywołanymi artykułami i uwzględniając otrzymane odpowiedzi,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. PROCEDURA

(1) Dnia 18 listopada 2005 r. Włochy przyjęły rozporządzenie, w którym przewidziano przyznanie pomocy na ratowanie przedsiębiorstwa Ixfin SpA (zwanego dalej „Ixfin” lub „przedsiębiorstwem”). Po dokonaniu przez władze włoskie zgłoszenia w dniu 23 lutego 2006 r. Komisja początkowo zarejestrowała sprawę pod numerem N 127/06. Po upewnieniu się, że pomoc była przyznawana począwszy od grudnia 2005 r., przy naruszeniu klauzuli zawieszającej, sprawa została zarejestrowana pod innym numerem, tj. NN 13/06.

(2) Komisja wezwała do udzielenia dodatkowych informacji pismem z dnia 5 kwietnia 2006 r., na które odpowiedź dostarczono pismem zarejestrowanym dnia 29 maja 2006 r. Dnia 9 czerwca 2006 r. odbyło się spotkanie z władzami włoskimi, podczas którego Włochy poinformowały Komisję, że przedłożą plan restrukturyzacji.

(3) Pismem zarejestrowanym dnia 13 czerwca 2006 r. Włochy poinformowały Komisję, że w związku z wnioskiem Ixfin o podwyższenie kwoty pomocy do 17,3 mln EUR władze włoskie wydały tymczasową zgodę, uwarunkowaną od uzyskania pozytywnej opinii Komisji. Komisja wezwała do udzielenia dodatkowych informacji pismem z dnia 19 czerwca 2006 r., na

które odpowiedź dostarczono pismem zarejestrowanym dnia 26 czerwca 2006 r.

(4) Dnia 5 lipca 2006 r. Komisja przesłała do Włoch pismo przypominające o niespełnionym zobowiązaniu do przedłożenia planu restrukturyzacji.

(5) Pismem zarejestrowanym dnia 9 sierpnia 2006 r. Włochy przedstawiły dodatkowe informacje, które potwierdzały, że sąd w Neapolu (zwany dalej „sądem”) ogłosił upadłość przedsiębiorstwa w dniu 5 lipca 2006 r. W odpowiedzi na prośbę Komisji z dnia 29 listopada 2006 r. o udzielenie dodatkowych informacji Włochy przesyłały część wymaganych informacji pismem z dnia 7 grudnia 2006 r. W dniu 22 grudnia 2006 r. Komisja przesyłała pismo ponaglające, w którym wezwała Włochy do uzupełnienia brakujących informacji, uściślając, które informacje są niezbędne. W szczególności Komisja pytała, czy przewidywana jest likwidacja przedsiębiorstwa wraz z zaprzestaniem wszelkiej działalności handlowej po przeprowadzeniu postępowania upadłościowego czy też przewiduje się, że działalność handlowa spółki będzie kontynuowana w innej formie, na przykład w drodze sprzedaży przedsiębiorstwa jako istniejącego.

(6) Włochy odpowiedziały pismem z dnia 14 marca 2007 r., potwierdzając zaprzestanie wszelkiej działalności handlowej przedsiębiorstwa. W tym samym piśmie wyjaśniły jednak, że w danym momencie nie można uściślić, czy działalność przedsiębiorstwa mogłaby ewentualnie zostać wznowiona, ze względu na brak wystarczających informacji w tym zakresie. Dnia 14 czerwca 2007 r. Komisja wezwała Włochy do udzielenia aktualnych informacji co do wszelkich środków zastosowanych w ramach postępowania upadłościowego, podając jednocześnie, które informacje są najważniejsze.

(7) W październiku 2007 r. Komisja dowiedziała się z prasy, że istnieje możliwość przyznania Ixfin pomocy na restrukturyzację.

⁽¹⁾ Dz.U. C 30 z 2.2.2008, s. 21.

- (8) Dnia 11 grudnia 2007 r. Komisja podjęła decyzję o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego⁽²⁾ (zwaną dalej „decyzją o wszczęciu postępowania”), wzywając władze włoskie do udzielenia w ciągu miesiąca odpowiedzi na pytania oraz zapraszając zainteresowane strony do zgłaszania uwag. Dnia 7 stycznia 2008 r. Włochy zwróciły się z prośbą o przedłużenie terminu na zajęcie stanowiska w sprawie decyzji o wszczęciu postępowania; tego samego dnia termin został przedłużony do dnia 12 lutego 2008 r. Włochy dostarczyły jednak tylko informacje częściowe (pocztą elektroniczną z dnia 15 stycznia 2008 r., 12 marca 2008 r. oraz 25 marca 2008 r.).
- (9) W dniu 25 marca 2008 r. Komisja otrzymała uwagi od syndyka masy upadłościowej (zwanego dalej „syndykiem”), które zostały przekazane Włochom dnia 18 kwietnia 2008 r. wraz z prośbą o dodatkowe informacje. Dnia 24 kwietnia 2008 r. Włochy odpowiedziały na te prośbę i przedstawiły komentarz do uwag przedstawionych przez zainteresowaną stronę.
- (10) W dniu 20 października 2008 r. Komisja wezwała do udzielenia dodatkowych informacji; odpowiedź została przedstawiona pismem z dnia 30 października 2008 r. Władze Włoch przekazały zapytanie Komisji syndykowi, który udzielił dodatkowych informacji w dniu 18 listopada 2008 r.

II. OPIS ŚRODKÓW POMOCY

II.1. Beneficjent

- (11) Ixfin jest dużym przedsiębiorstwem z siedzibą w Marcianise (Caserta), położonym we włoskim regionie Kampania.
- (12) Ixfin jest spółką prawa włoskiego, działającą w sektorze zwanym *contract manufacturing* (produkcja i montaż kart i innych wyrobów elektronicznych), a także w sektorze *call center* i logistyki.
- (13) Do 1999 r. Ixfin była spółką zależną grupy kapitałowej Olivetti, a sprzedaż produkcji prowadzona była pod marką Olivetti. W 1999 r. Olivetti postanowiła całkowicie wstrzymać działalność produkcyjną, a Ixfin została sprzedana firmie Finmek SpA.
- (14) Od 2003 r. Ixfin jest spółką zależną przedsiębiorstwa Maxfin Srl, które z kolei jest spółką zależną przedsiębiorstwa Pufin Srl, działającego w sektorze usług dla przedsiębiorstw (handlowych, administracyjnych, logistycznych) i będącego spółką dominującą grupy kapitałowej Pufin, należącej do rodziny pochodzącej z regionu Apulia.
- (15) Ixfin kontroluje bezpośrednio lub pośrednio cztery inne spółki, tj. Nicofin Srl (99 %), Uni.com Partecipazioni Srl (100 %), Uni.com SpA (100 %), Uni.com Ricerche Srl (100 %).
- (16) Trudności Ixfin spowodowane są między innymi tym, że przedsiębiorstwo działało głównie na rzecz podmiotów trzecich, a więc uzależnione było od ich zleceń. Jednak w ostatnim dziesięcioleciu na rynku elektroniki odnotowano ogólny kryzys, który przedsiębiorstwa działające w tym sektorze rynku przetrwały dzięki zwiększaniu oszczędności opartych na korzyściach skali lub dzięki przenoszeniu produkcji do krajów o niskich kosztach siły roboczej.
- (17) Gdy tylko Ixfin znalazło się w sytuacji kryzysowej, zostało sprzedane w marcu 2004 r. inwestorowi, który skłonny był dostarczyć zasoby niezbędne do wznowienia działalności przedsiębiorstwa. Plan inwestora nie został jednak wdrożony i w konsekwencji już we wrześniu 2004 r. przedsiębiorstwo musiało zmierzyć się z trudnościami związanymi z wypłacalnością. W grudniu 2004 r. przedsiębiorstwo, które odnotowało kolejną stratę w wysokości 20 mln EUR, zostało przejęte przez grupę kapitałową Pufin za symboliczną cenę. W grudniu 2004 r. spółka zaprzestała działalności.
- (18) Sytuacja finansowa spółki Ixfin w momencie przyznawania pomocy przedstawiona jest w poniższej tabeli:

Tabela 1

	Obroty	Wynik finansowy netto	Zobowiązania podatkowe	Zobowiązania wobec INPS (z tytułu ubezpieczeń społecznych)
31.12.2003	104 000 000	11 000	9 000 000	20 800 000
31.12.2004	75 000 000	(2 000 000)	14 800 000	26 100 000
31.5.2005	3 000 000	(**)	16 000 000 (*)	27 700 000 (*)

(*) Sierpień 2005 r.

(**) Brak danych.

(2) Zob. przypis 1.

II.2. Środki pomocy

- (19) Dnia 18 listopada 2005 r. Ministerstwo Rozwoju Gospodarczego (zwane dalej „Ministerstwem”) wydało rozporządzenie, w którym przewidziano przyznanie pomocy na ratowanie przedsiębiorstwa na rzecz Ixfin. Środki miały pochodzić z funduszy utworzonych na podstawie rozporządzenia z mocą ustawy nr 35 z dnia 14 marca 2005 r. ⁽³⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie konkurencji”), zmienionego następnie na mocy art. 11 ustawy nr 80 z dnia 14 maja 2005 r. ⁽⁴⁾ oraz uszczegółowionej decyzją nr 101 Międzyministerialnego Komitetu ds. Planowania Gospodarczego z dnia 29 czerwca 2005 r. Decyzja ta stanowi, że wypłata środków uzależniona jest od udzielenia gwarancji, oraz że środki mogą być przeznaczone jedynie na ratowanie zagrożonego przedsiębiorstwa.
- (20) Gwarancja została udzielona dla kredytu przyznanego przez BancApulia (zwany dalej „bankiem”) na kwotę 15 mln EUR wg trzymiesięcznej stawki oprocentowania EURIBOR podwyższonej o 1,25 punkt procentowy, tj. wg oprocentowania początkowego wynoszącego 3,591 %. Okres, na który kredyt został przyznany, wyniósł sześć miesięcy, począwszy od dnia 30 grudnia 2005 r.
- (21) Pomoc została wykorzystana głównie na spłatę części zadłużenia przedsiębiorstwa. Włochy twierdzą, że płatności te były pilne, ponieważ niektórzy wierzyciele już wnieśli do sądu sprawy o zapłatę należności.
- (22) Władze włoskie poinformowały również Komisję, że Ixfin złożył wniosek o podwyższenie kwoty objętej gwarancją do 17,3 mln EUR.

II.3. Stan niewypłacalności Ixfin

- (23) Dnia 5 lipca 2006 r. ogłoszono oficjalnie upadłość przedsiębiorstwa i wszczęto postępowanie upadłościowe ⁽⁵⁾.
- (24) W marcu 2007 r. Ministerstwo, którego należności zostały włączone do postępowania upadłościowego, złożyło wniosek do właściwego sędziego o przekształcenie postępowania upadłościowego w postępowanie sądowe, po zakończeniu którego przed-

siębiorstwo mogłoby wznowić swoją działalność (zwane dalej „zarządem nadzwyczajnym”, wł. *amministrazione straordinaria*) ⁽⁶⁾, które przewidziane jest w rozporządzeniu z mocą ustawy nr 270 z dnia 8 lipca 1999 r. (zwanym dalej „rozporządzeniem nr 270/1999”).

- (25) Ponadto Komisja przed wszczęciem formalnego postępowania wyjaśniającego dowiedziała się z prasy, że Ixfin prawdopodobnie zostanie objęte zarządem nadzwyczajnym dzięki porozumieniu w sprawie reindustrializacji prowincji Caserta (zwanemu dalej „porozumieniem”) zawartemu między instytucjami włoskimi, związkami zawodowymi i organizacją Confindustria. Porozumienie to, podpisane przez instytucje włoskie, związki zawodowe i Confindustria, przewidywało kwotę od 40 do 60 mln EUR pochodzącą z różnych środków. Z informacji, jakimi dysponowała Komisja na tym etapie postępowania, wynikało, że celem porozumienia było przywrócenie produkcji i utrzymanie miejsc pracy w zakładach produkcyjnych w prowincji Caserta.

III. WĄTPLIWOŚCI WYRAŻONE PRZEZ KOMISJĘ W MOMENCIE WSZCZYNANIA POSTĘPOWANIA NA MOCY ART. 88 UST. 2

- (26) W decyzji o wszczęciu postępowania i na podstawie informacji, które na tym etapie były dostępne, Komisja wyraziła wątpliwości co do zgodności pomocy na ratowanie przedsiębiorstwa z Wytocznymi wspólnotowymi dotyczącymi pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw ⁽⁷⁾ (zwanymi dalej „wytocznymi”).
- (27) Komisja wezwała Włochy do udzielenia dodatkowych informacji świadczących o kwalifikowalności spółki Ixfin do pomocy oraz do przedstawienia bilansów spółek Pufin i Maxfin, w celu wykazania, że trudności były zbyt poważne, by grupa kapitałowa mogła sama je przezwyciężyć.
- (28) W odniesieniu do zgodności pomocy na ratowanie przedsiębiorstwa z wytocznymi Komisja podała w wątpliwość fakt, czy spełnione były warunki zawarte w pkt 25 lit. d) wytocznym. Aby warunki określone w tych przepisach zostały spełnione, kwota pomocy w celu ratowania powinna być ograniczona do niezbędnego minimum, pozwalającego na utrzymanie działalności przedsiębiorstwa w okresie, w którym pomoc jest dozwolona. W tym kontekście poproszono Włochy o udzielenie dodatkowych informacji co do adekwatności kwoty pomocy w celu ratowania oraz między innymi o potwierdzenie, że gwarancja była ograniczona do pożyczki na kwotę 15 mln EUR i nie została podwyższona, zgodnie z wnioskiem przedsiębiorstwa, do kwoty 17,3 mln EUR.

⁽³⁾ Włoski Dz.U. nr 62 z 16.3.2005.

⁽⁴⁾ Włoski Dz.U. nr 111 z 14.5.2005.

⁽⁵⁾ Zgodnie ze stosowaną przez Komisję interpretacją włoskich przepisów prawa „postępowanie upadłościowe” oznacza postępowanie sądowe, które wszczynane jest, gdy dane przedsiębiorstwo zostaje uznane za niewypłacalne. Sędzia prowadzący postępowanie upadłościowe prowadzi postępowanie, natomiast syndyk zajmuje się podziałem aktywów dłużnika, a komitet wierzycieli reprezentuje wszystkich wierzycieli. W ramach tego postępowania, zgodnie z przepisami włoskiego kodeksu cywilnego, sporządza się listę wierzycieli priorytetowych, by spłacić ich należności przez sprzedaż aktywów spółki, co na ogół przekłada się na likwidację przedsiębiorstwa.

⁽⁶⁾ Zgodnie ze stosowaną przez Komisję interpretacją włoskich przepisów prawa „zarząd nadzwyczajny” (*amministrazione straordinaria*) oznacza postępowanie administracyjne, które stosuje się do niewypłacalnych dużych przedsiębiorstw (zatrudniających na ogół ponad 1 000 pracowników) na podstawie „planu restrukturyzacji”, aby uniknąć upadłości. Jest to postępowanie, mające na celu reorganizację przedsiębiorstwa zamiast jego likwidacji. Zob. decyzja Komisji z dnia 4 lipca 2006 r. w przypadku NN 16/06, CIT (Dz.U. C 244 z 11.10.2006, s. 14).

⁽⁷⁾ Dz.U. C 244 z 1.10.2004, s. 2.

- (29) Komisja podkreśliła ponadto że efektem pomocy na ratowanie nie może być przede wszystkim przedłużanie okresu niewypłacalności, lecz restrukturyzacja. Niemniej Komisja odniosła wrażenie, że pomoc na ratowanie miała wyłącznie na celu renegocjację terminów spłaty zadłużenia, a więc uchronienie przedsiębiorstwa przed niewypłacalnością. Komisja wezwała między innymi do przedstawienia dowodów, z których wynikałoby, że w tamtym okresie przedsiębiorstwo Ixfin starało się opracować plan restrukturyzacji.
- (30) Komisja wątpiła ponadto czy zostały spełnione warunki zawarte w pkt 25 lit. c) wytycznych, które przewidują, że w ciągu sześciu miesięcy od pierwszego wdrożenia środka pomocy na ratowanie przedsiębiorstwa państwo członkowskie ma obowiązek przedłożyć plan restrukturyzacji lub likwidacji lub też dowód na to, że gwarancja została zakończona.
- (31) Komisja wyraziła ponadto wątpliwości co do przestrzegania zasady „pomocy jednorazowej”, o której mowa w pkt 72 i nast. wytycznych.
- (32) W decyzji o wszczęciu postępowania Komisja wyraziła ponadto wątpliwości co do faktu, czy Ixfin korzystało z dodatkowej pomocy (zob. motyw 25 niniejszej decyzji) dla ułatwienia postępowania upadłościowego. Komisja zauważa, że nawet jeśli taka pomoc zostałaby przyznana na mocy ustawy nr 181 z 1989 r. (lub jej późniejszych wznowień), fakt ten nie spowodowałby jej zgodności z decyzją Komisji przyjętą w sprawie N 214/03, ponieważ, jak oświadczone, zezwolenie to nie dotyczyło – zgodnie z art. 9 – przedsiębiorstw zagrożonych. Jednak Ixfin jest w oczywisty sposób przedsiębiorstwem zagrożonym w rozumieniu art. 10 lit. c) wytycznych, ponieważ stanowi przedmiot postępowania upadłościowego. Dlatego też Komisja zauważa, że wszelką pomoc można uznać za zgodną jako pomoc na restrukturyzację wyłącznie wówczas, gdy spełnione są warunki określone w pkt 31–51 wytycznych.
- (33) Niemniej Komisja nie otrzymała żadnego zgłoszenia dotyczącego pomocy na restrukturyzację, ani nie została poinformowana o planie restrukturyzacji, w oparciu o który przedmiotowa pomoc mogłaby ewentualnie spełnić warunki wymagane dla uzyskania zezwolenia na pomoc na restrukturyzację zgodnie z wytycznymi. W szczególności Komisja głęboko wątpiła w to, że plan restrukturyzacji – nawet jeśli faktycznie by istniał – zapewniłby przywrócenie rentowności ekonomicznej i finansowej przedsiębiorstwa.

IV. UWAGI WŁADZ WŁOSKICH

- (34) Dnia 15 stycznia 2008 r. przesłano Komisji protokół ze spotkania, które odbyło się dnia 9 stycznia 2008 r. w Ministerstwie, i które dotyczyło przedsiębiorstwa Ixfin.

Z protokołu tego wynika, że Ministerstwo zdecydowało podważyć decyzję sądu o nieoddawaniu spółki Ixfin w zarząd nadzwyczajny.

- (35) Dnia 12 marca 2008 r. władze włoskie poinformowały Komisję pocztą elektroniczną o trudnościach z uzyskaniem wymaganych informacji i poprosiły o zastosowanie rozwiązania tymczasowego. Dnia 25 marca 2008 r. władze włoskie potwierdziły, że domniemana pomoc na restrukturyzację w wysokości 40 mln EUR w rzeczywistości nie została przyznana spółce Ixfin.

V. UWAGI STRON TRZECICH

- (36) Pismem z dnia 27 marca 2008 r. Komisja otrzymała uwagi syndyka spółki Ixfin.
- (37) W odniesieniu do niewypłacalności Ixfin syndyk wyjaśnił, że w danym momencie Ixfin wciąż znajduje się w stanie upadłości. Przekształcenie upadłości w zarząd nadzwyczajny było uzależnione od warunków proceduralnych i materialnych. Sąd stwierdził w postanowieniu z dnia 4 stycznia 2008 r., że nie istnieją warunki umożliwiające przywrócenie równowagi ekonomicznej przedsiębiorstwa, i że dlatego upadłość nie mogła zostać przekształcona w zarząd nadzwyczajny. Ministerstwo złożyło odwołanie od tego postanowienia do Sądu Apelacyjnego w Neapolu (zwanego dalej „Sądem apelacyjnym”).
- (38) Syndyk poinformował również, że przedsiębiorstwo zaprzestało działalności gospodarczej, ponieważ nadal znajduje się w stanie upadłości.
- (39) W odniesieniu do porozumienia syndyk wyjaśnił, że dokument ten został przyjęty przez Prezesa Rady Ministrów w dniu 20 czerwca 2007 r. Dnia 25 października 2007 r. odbyło się posiedzenie zespołu koordynacyjnego, który miał opracować bardziej precyzyjny plan inwestycyjny. Niemniej, jak wynika z uwag syndyka, a w szczególności z postanowienia sądu, plan inwestycyjny nie przyjął żadnej konkretnej formy, nie określono również, które projekty miały być wspierane i jakie ewentualne środki mogłyby zostać wykorzystane. Syndyk podkreślił ponadto że poza przedmiotową pomocą na ratowanie przedsiębiorstwa, nie żadne inne publiczne środki na ratowanie lub restrukturyzację spółki Ixfin nie zostały przyznane.

- (40) Syndyk zauważył ponadto że dnia 23 czerwca 2006 r. Ixfin przedstawił projekt planu restrukturyzacji spółce Sviluppo Italia SpA; prace nad projektem nie były jednak kontynuowane z powodu upadłości przedsiębiorstwa. Syndyk przekazał Komisji kopię tego projektu, opracowanego przez firmę konsultingową.

- (41) W odniesieniu do adekwatności kwoty pomocy na ratowanie syndyk przekazał Komisji wnioski o przyznanie pomocy na ratowanie złożone przez Ixfin do Sviluppo Italia SpA dnia 30 września 2005 r. i dnia 11 listopada 2005 r.
- (42) Ponieważ Komisja poprosiła o przedstawienie bilansów spółek Pufin i Maxfin za lata 2004, 2005 i 2006, syndyk przedłożył ich kopie.
- (43) W odniesieniu do realizacji gwarancji państwa syndyk poinformował, że dnia 3 lipca 2006 r. bank zażądał od Ministerstwa zwrotu pożyczki objętej gwarancją.

VI. STANOWISKO WŁOCH W SPRAWIE UWAG STRON TRZECICH

- (44) Władze włoskie przedstawiły swoje stanowisko w sprawie uwag stron trzecich. Między innymi stwierdziły, że są w stanie udzielić dokładniejszych niż poprzednio odpowiedzi na argumenty podniesione w decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego.
- (45) W odniesieniu do gwarancji państwa dla udzielonej przez bank pożyczki w wysokości 15 mln EUR władze włoskie wyjaśniły, co następuje.
- (46) Przede wszystkim władze włoskie potwierdziły, że gwarancja ograniczona była do kwoty pożyczki 15 mln EUR i tym samym nie została podwyższona do kwoty 17,3 mln EUR, podkreślając ponadto że kwota pomocy na ratowanie przedsiębiorstwa obliczona została według wzoru określonego w załączniku do wytycznych.
- (47) Po drugie, pismem z dnia 21 kwietnia 2008 r. i z dnia 30 października 2008 r. Ministerstwo poinformowało Komisję, że w dniu 3 lipca 2006 r. bank zrealizował gwarancję dla pożyczki w wysokości 15 mln EUR z odsetkami na łączną kwotę 15 154 457,72. Władze włoskie przekazały ponadto pismo z dnia 20 września 2006 r., na podstawie którego w dniu 27 września 2006 r. Ministerstwo Gospodarki i Finansów spłaciło bank. Dzięki tej płatności Ministerstwo nabyło prawa wierzyciela tej kwoty względem Ixfin.
- (48) Po trzecie, władze włoskie przedstawiły kopię pisma z dnia 30 listopada 2006 r., w którym Ministerstwo wezwało właściwe instytucje (w danym przypadku Palestę Okręgową w Neapolu) do złożenia wniosku o włączenie do pasywów na mocy art. 93 rozporządzenia nr 270/1999.
- (49) W odniesieniu do upadłości Ixfin władze włoskie stwierdziły, że z oświadczenia z dnia 5 lipca 2006 r. wynika, że przedsiębiorstwo jest nadal w stanie upadłości i potwierdziły informacje przedstawione w tym zakresie przez syndyka. Władze włoskie potwierdziły ponadto, że

sprawa odwołania od postanowienia w Sądzie Apelacyjnym jest w toku.

- (50) W odniesieniu do porozumienia władze włoskie załączyły jego kopię, podkreślając, że nie przewiduje ono pomocy na rzecz Ixfin.
- (51) Władze włoskie przekazały ponadto Komisji kopię projektu planu restrukturyzacji, który jednak, jak stwierdziły Włochy, nie został następnie przedłożony Komisji, ponieważ sąd oficjalnie uznał spółkę Ixfin za niewypłacalną.
- (52) Władze włoskie przekazały ponadto kopię zawartej między bankiem a Ixfin umowy o pożyczkę, z której wynika, że pożyczka została przyznana dnia 30 grudnia 2005 r. wg oprocentowania 3,591 % (zob. pkt 20 niniejszej decyzji), a nie wg oprocentowania 3,752 % wskazanego w pkt 15 decyzji o wszczęciu postępowania na podstawie uprzednio dostępnych informacji.

VII. WYDARZENIA, KTÓRE NASTĄPIŁY PO WSZCZĘCIU FORMALNEGO POSTĘPOWANIA WYJAŚNIAJĄCEGO

- (53) Postanowieniem z dnia 4 czerwca 2008 r., zgłoszonym dnia 15 lipca 2008 r., Sąd Apelacyjny utrzymał w mocy postanowienie sądu, potwierdzając tym samym fakt, że nie istnieją przesłanki materialne, by przekształcić stan upadłości w zarząd nadzwyczajny. Ministerstwo zaskarżyło to postanowienie do Najwyższego Sądu Kasacyjnego, który jeszcze nie wydał postanowienia w tej sprawie.
- (54) W tym zakresie Komisja zauważa, że zgodnie z art. 66–68 zawiadomienia Komisji – Zapewnienie skutecznego wykonania decyzji Komisji nakazujących państwom członkowskim odzyskanie pomocy przyznanej bezprawnie i niezgodnej ze wspólnym rynkiem⁽⁸⁾, władze krajowe mogą wspierać kontynuowanie działalności gospodarczej beneficjenta tylko w zakresie, w jakim umożliwia to niezwłoczną i skuteczną windykację pomocy.

VIII. OCENA ŚRODKA POMOCY

VIII.1. Istnienie pomocy państwa

- (55) Artykuł 87 ust. 1 Traktatu WE stanowi, że wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 272 z 15.11.2007, s. 4.

- (56) Gwarancja na rzecz Ixfin została udzielona z zasobów państwa włoskiego, ponieważ Ixfin nie zapłacił żadnych opłat. Umożliwiła ona spółce Ixfin uzyskanie kredytu, którego jako przedsiębiorstwo mające poważne trudności finansowe nie mogłaby uzyskać bez gwarancji państwowej. Dlatego też przyznanie gwarancji pokrycia pożyczki oznacza dla Ixfin korzyść uzyskaną przy użyciu zasobów państwowych.
- (57) Pomoc na ratowanie przedsiębiorstwa i restrukturyzację traktowana jest jako najbardziej zakłócający konkurencję rodzaj pomocy państwa, ponieważ umożliwia wsparcie danego przedsiębiorstwa, które bez interwencji państwa nie utrzymałoby się na rynku. Ixfin prowadził działalność na rynku produkcji i dystrybucji komponentów elektronicznych zarówno dla sektora samochodowego jak i telekomunikacyjnego. Są to produkty stanowiące przedmiot wymiany handlowej w ramach UE, dla których rynkiem właściwym jest rynek ponadnarodowy, jak podkreślono w decyzji włoskich organów ds. konkurencji⁽⁹⁾. Ponadto w momencie otrzymywania pomocy Ixfin przewidywała, że wznowi działalność produkcyjną. Korzyść, jaką uzyskało przedsiębiorstwo dzięki gwarancji, umożliwiło mu zastosowanie środków na ratowanie i kontynuowanie działalności gospodarczej przez pewien czas. Można więc wysnuć wniosek, że przedmiotowa pomoc zakłóca lub co najmniej grozi zakłóceniem konkurencji i wpływa niekorzystnie na wymianę handlową między państwami członkowskimi poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom.
- (58) Ponadto w pkt 3.2 lit. a) obwieszczenia Komisji w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy państwa w formie gwarancji⁽¹⁰⁾ (zwanego dalej „obwieszczeniem”) określono warunki dla wyłączenia pomocy państwa w przypadku gwarancji publicznej: beneficjent nie może mieć problemów finansowych, gwarancja nie może obejmować więcej niż 80 % niespłaconej kwoty pożyczki i koszt gwarancji musi odpowiadać cenie rynkowej. W analizowanym przypadku gwarancja obejmuje całą kwotę pożyczki, nie została zapłacona jakkolwiek opłata i – jak wykazano poniżej w rozdz. VIII.2.1 – beneficjent jest przedsiębiorstwem zagrożonym.
- (59) Środek pomocy stanowi więc pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE.

VIII.2. Zgodność pomocy państwa ze wspólnym rynkiem

- (60) Wyłączenia przewidziane w art. 87 ust. 2 Traktatu WE nie mają zastosowania w przedmiotowej sprawie. Co do wyłączeń przewidzianych w art. 87 ust. 3 Traktatu WE, w związku z tym, że głównym celem pomocy jest przywrócenie długoterminowej rentowności przedsiębiorstwa, można zastosować jedynie wyłączenie przewidziane w art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu WE, które przewiduje możliwość przyznania pomocy przeznaczonej na ułat-

wianie rozwoju niektórych działań gospodarczych lub niektórych regionów gospodarczych, o ile nie zmienia warunków wymiany handlowej w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem. Pomoc może być uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem w myśl art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu WE wyłącznie wówczas, gdy spełnione są warunki określone w Wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw.

VIII.2.1. Kwalifikowalność zagrożonego przedsiębiorstwa do otrzymania pomocy państwa

- (61) Na podstawie pkt 9 wytycznych Komisja uważa przedsiębiorstwo za zagrożone, jeżeli ani przy pomocy środków własnych, ani środków, które mogłyby uzyskać od właścicieli/akcjonariuszy lub wierzycieli, nie jest ono w stanie powstrzymać strat, które bez zewnętrznej interwencji władz publicznych prawie na pewno doprowadzą to przedsiębiorstwo do zniknięcia z rynku w perspektywie krótko- lub średnioterminowej. Punkt 11 wytycznych uściśla, że typowymi oznakami zagrożenia przedsiębiorstwa są rosnące straty, malejący obrót, zwiększanie się zapasów, nadwyżki produkcji, zmniejszający się przepływ środków finansowych, rosnące zadłużenie, rosnące kwoty odsetek i zmniejszająca się lub zerowa wartość aktywów netto. Z tabeli 1 wynika, że przedsiębiorstwo wykazywało rosnące zadłużenie, podczas gdy przepływ środków finansowych malał, a obroty – w ciągu zaledwie 17 miesięcy – spadły ze 104 mln EUR do 3 mln EUR.
- (62) Z pkt 10 lit. c) wytycznych wynika, że przedsiębiorstwo jest uznane za zagrożone wówczas, gdy spełnia ono kryteria przewidziane w prawie krajowym w zakresie podlegania procedurze upadłościowej z powodu niewypłacalności. W przedmiotowej sprawie, oznaki niewypłacalności, a mianowicie niezdolność przedsiębiorstwa do wykonania na czas zobowiązań, obserwowane były już we wrześniu 2004 r. Włochy stwierdziły ponadto że przyznały pomoc na ratowanie przed dokonaniem zgłoszenia z powodu pilnych potrzeb związanych z płynnością finansową przedsiębiorstwa. I wreszcie, w dniu 5 lipca 2006 r., właściwy sąd orzekł upadłość Ixfin

- (63) Zważywszy na powyższe argumenty Komisja stwierdza, że Ixfin jest przedsiębiorstwem zagrożonym w rozumieniu pkt 10 i 11 wytycznych.

- (64) Niemniej jednak należy podkreślić, że w myśl pkt 13 wytycznych przedsiębiorstwo należące do grupy kapitałowej w normalnych warunkach nie kwalifikuje się do pomocy w celu ratowania lub restrukturyzacji, z wyjątkiem sytuacji, w której można wykazać, że trudności przedsiębiorstwa są wewnętrzne i nie są wynikiem arbitralnej alokacji kosztów w ramach grupy, oraz że te trudności są zbyt poważne, aby mogły być przewyżczone przez samą grupę.

⁽⁹⁾ Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato (organ władzy będący gwarantem konkurencji i rynku) – decyzja nr 11479 z 5.12.2002, *Pufin/Finnmek Automotive-Nicofin*.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 155 z 20.6.2008, s. 10.

- (65) Ixfin należy do grupy kapitałowej Pufin. Należy przede wszystkim podkreślić, że Ixfin wykazuje zadłużenie w wysokości 3,7 mln EUR wobec spółki dominującej Maxfin. Po drugie, po wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego władze włoskie przedstawiły Komisji bilanse Maxfin na dzień 30 kwietnia 2005 r., na dzień 30 kwietnia 2006 r. i na dzień 30 czerwca 2006 r. oraz bilanse Pufin na dzień 30 czerwca 2004 r., na dzień 30 czerwca 2005 r. i na dzień 30 czerwca 2006 r. Wyniki finansowe spółki Pufin i Maxfin w latach 2003–2005 są przedstawione w tabeli nr 2. Z tabeli tej wynika, że sytuacja finansowa zarówno spółki Maxfin, jak i spółki Pufin nie pozwalała na przyznanie niezbędnych środków spółce Ixfin na poziomie porównywalnym z pomocą na ratowanie przyznaną przez Włochy. Po trzecie, środki finansowe spółek zależnych Ixfin nie pozwalały na uwolnienie środków niezbędnych na ratowanie Ixfin. Dlatego też można stwierdzić, że ani spółka Pufin, ani Maxfin, ani spółki zależne Ixfin nie były w stanie sfinansować ratowania Ixfin, a więc że trudności spółki Ixfin były zbyt poważne, aby mogły być przezwyciężone przez samą grupę.

Tabela 2

(w EUR)

	2003	2004	2005
Maxfin	20 037 975	2 529 725	(997)
Pufin	12 710 759	(148 361)	(24 349)

- (66) Celem rozwiania wątpliwości Komisji co do faktu, że trudności przedsiębiorstwa są wewnętrzne i nie są wynikiem arbitralnej alokacji kosztów w ramach grupy, władze włoskie dostarczyły przede wszystkim informacji, z których wynikało, że trudności przedsiębiorstwa związane były z różnymi czynnikami: ze zmniejszeniem liczby zamówień, szczególnie ze strony najważniejszych klientów oraz ze zwiększeniem zadłużenia, w szczególności po tym, jak w okresie od marca do grudnia 2004 r. przedsiębiorstwem zarządzał inwestor (jak podano w motywie 17 niniejszej decyzji). Po drugie władze włoskie uściśliły, że spółka dominująca nie przeprowadziła po przejęciu Ixfin żadnej operacji, która stanowiłaby arbitralną alokację kosztów w ramach grupy.
- (67) Dlatego Komisja na podstawie posiadanych informacji stwierdza, że Ixfin spełnia warunki określone w pkt 13 wytycznych.

VIII.2.2. Zgodność pomocy na ratowanie przedsiębiorstwa ze wspólnym rynkiem

- (68) Aby pomoc na ratowanie przedsiębiorstwa była zgodna ze wspólnym rynkiem, musi spełniać warunki określone w pkt 25 wytycznych.
- (69) W myśl pkt 25 lit. a) wytycznych pomoc na ratowanie przedsiębiorstwa musi polegać na wsparciu płynności

finansowej w postaci gwarancji kredytowych lub pożyczek. W obu przypadkach, pożyczka musi zostać przyznana przy zastosowaniu stopy procentowej co najmniej porównywalnej do stóp procentowych stosowanych przy pożyczkach dla przedsiębiorstw w dobrej sytuacji finansowej.

- (70) Przede wszystkim w przedmiotowej sprawie pomoc na ratowanie przedsiębiorstwa polega na wsparciu płynności finansowej (zob. motyw 20 niniejszej decyzji). Odnosnie do zastosowanej stopy procentowej Komisja musi zweryfikować swoje wcześniejsze stwierdzenia, według których oprocentowanie zdawało się odpowiadać stopie procentowej porównywalnej do stóp procentowych stosowanych przy pożyczkach dla przedsiębiorstw w dobrej sytuacji finansowej. Ponieważ stopa procentowa zastosowana do przedmiotowej pożyczki wynosiła w rzeczywistości 3,591 %, podczas gdy stopa odniesienia stosowana przez Komisję dla Włoch wynosiła 4,08 %, Komisja stwierdza, że zastosowana stopa nie odpowiada stopom procentowym stosowanym przy pożyczkach dla przedsiębiorstw w dobrej sytuacji finansowej. Dlatego też Komisja stwierdza, że przyznana przedsiębiorstwu Ixfin pomoc na ratowanie nie spełnia kryteriów określonych w pkt 25 lit. a) wytycznych.
- (71) Odnosnie do warunków określonych w pkt 25 lit. b) wytycznych Komisja stwierdza, że warunki te są spełnione w przedmiotowej sprawie, ponieważ pomoc na ratowanie miała na celu zapobiec poważnym trudnościom społecznym i nie powodowała efektów ubocznych wpływających na pozostałe państwa członkowskie.
- (72) Zgodnie z pkt 25 lit. d) wytycznych pomoc na ratowanie przedsiębiorstwa musi być ograniczona do kwoty potrzebnej, aby utrzymać działalność przedsiębiorstwa w okresie, w którym pomoc jest dozwolona; potrzebna kwota powinna zostać obliczona na podstawie potrzeb płynności przedsiębiorstwa wynikających ze strat. Komisja zauważa, że mimo zastosowania wzoru określonego w załączniku do wytycznych w celu ustalenia potrzeb płynności przedsiębiorstwa kwota pomocy przekracza 10 mln EUR, zaś władze włoskie wyjaśniły w wystarczający sposób, dlaczego kwota w takiej wysokości była Ixfin niezbędna dla utrzymania działalności. Dlatego też Komisja twierdzi, że nie wykazano w sposób wystarczający, iż kwota pomocy stanowiła niezbędne minimum do utrzymania działalności przedsiębiorstwa w okresie ratowania, jak przewidziano w pkt 25 lit. d) wytycznych.
- (73) Punkt 25 lit. e) wytycznych stanowi, że pomoc musi być przyznana tylko jeden raz, zgodnie z warunkiem określonym w pkt 72 i nast. wytycznych. Władze włoskie stwierdzają, że zasada pomocy jednorazowej jest spełniona, tj. przedsiębiorstwo nie korzystało z żadnej pomocy na ratowanie przedsiębiorstwa lub restrukturyzację w ciągu ostatnich dziesięciu lat. Dlatego też Komisja na podstawie posiadanych informacji uznaje, że kryterium określone w pkt 25 lit. e) wytycznych zostało spełnione.

(74) Okres sześciu miesięcy, na który przyznano pomoc na ratowanie zgodnie z pkt 25 lit. c) wytycznych, rozpoczął się w przedmiotowej sprawie dnia 30 grudnia 2005 r. i skończył dnia 30 czerwca 2006 r. Ostatnie zdanie pkt 25 lit. a) wytycznych stanowi, że każda pożyczka musi zostać zwrócona i każda gwarancja musi się zakończyć w okresie nie dłuższym niż sześć miesięcy po wypłacie przedsiębiorstwu pierwszej raty. Ponadto zgodnie z ostatnim zdaniem pkt 25 lit. c) „w przypadku pomocy, która nie została zgłoszona [zainteresowane państwo członkowskie musi przekazać] plan restrukturyzacji lub plan likwidacji lub dowód, że pożyczka została całkowicie zwrócona i/lub gwarancja zakończona, w terminie nie dłuższym niż sześć miesięcy po pierwszym zastosowaniu środka pomocy w celu ratowania”. Wyjątek od zasady sześciu miesięcy przewidziany jest w pkt 26 wytycznych: jeżeli państwo członkowskie złożyło plan restrukturyzacji lub likwidacji w czasie sześciu miesięcy. We wspomnianym okresie Komisji nie przedłożono żadnego planu restrukturyzacji lub likwidacji. Ponadto gwarancja została zrealizowana dnia 3 lipca 2006 r. a Ixfin nie zwrócił otrzymanej pożyczki. Dlatego pomoc na ratowanie na rzecz Ixfin jest uznana za niezgodną ze wspólnym rynkiem.

VIII.2.3. Pomoc na restrukturyzację

(75) Komisja nie może uznać pomocy na ratowanie przedsiębiorstwa za środek służący restrukturyzacji. Przed wszystkim Komisji nie przedłożono planu restrukturyzacji. Po drugie pomoc na ratowanie przedsiębiorstwa nie spełnia warunków określonych w pkt 31 i nast. wytycznych, które ustanawiają warunki uznania pomocy na restrukturyzację za zgodne ze wspólnym rynkiem. Komisja nie dysponuje innymi powodami, które umożliwiłyby jej uznać pomoc na ratowanie przedsiębiorstwa za zgodną ze wspólnym rynkiem jako pomoc na restrukturyzację.

(76) Jeżeli chodzi o domniemane przyznanie pomocy na restrukturyzację, wątpliwości co do faktu, czy spółce Ixfin przyznano pomoc na restrukturyzację (zob. motyw 32 niniejszej decyzji), zostały rozwiązane na podstawie informacji przedstawionych Komisji w trakcie formalnego postępowania wyjaśniającego. Dlatego też, ponieważ istnienie pomocy na restrukturyzację nie zostało potwierdzone, za zbyteczne uznaje się dokonanie oceny jej zgodności ze wspólnym rynkiem.

IX. WNIOSEK

(77) Komisja zamyka formalne postępowanie wyjaśniające wszczęte na podstawie decyzji z dnia 11 grudnia 2007 r. w sprawie przyznanej bezprawnie pomocy na ratowanie przedsiębiorstwa oraz domniemanej pomocy na restrukturyzację.

(78) Komisja stwierdza, że pomoc państwa w formie gwarancji udzielonej dla pożyczki na kwotę 15 mln EUR, bezprawnie przyznana przez Włochy na rzecz

spółki Ixfin SpA z naruszeniem art. 88 ust. 3 Traktatu WE, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem. Włochy są zobowiązane do windykacji pomocy niezgodnej ze wspólnym rynkiem od beneficjenta.

(79) W celu obliczenia wielkości pomocy Komisja odsyła do pkt 4.1 lit. a) zawiadomienia, zgodnie z którym „w przypadku spółek mających trudności, gwarant działający w warunkach rynkowych, jeśli istnieje, w momencie naliczania gwarancji naliczyłyby wysoką stawkę, uwzględniając spodziewany współczynnik braku spłaty, jakiego oczekuje; jeśli prawdopodobieństwo, że kredytobiorca nie będzie w stanie spłacić kredytu staje się szczególnie wysokie, taka stawka rynkowa może nie istnieć, a w wyjątkowych okolicznościach, element pomocowy gwarancji może okazać się tak wysoki, jak kwota skutecznie zabezpieczona tą gwarancją”.

(80) Zważywszy na poważne trudności finansowe, jakie spółka Ixfin miała w chwili udzielania gwarancji, Komisja uważa, że jest wysoce nieprawdopodobne, że przedsiębiorstwo byłoby w stanie uzyskać pożyczkę bankową na rynku bez interwencji państwa; dlatego Komisja stwierdza, że kwota pomocy równa jest łącznej kwocie pożyczki.

(81) Postępowanie formalne dotyczące domniemanej pomocy na restrukturyzację zostaje zamknięte, ponieważ przyznanie pomocy na restrukturyzację na rzecz Ixfin nie zostało potwierdzone w tym zakresie,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Pomoc państwa w formie gwarancji, udzielona przez Włochy bezprawnie i z naruszeniem art. 88 ust. 3 Traktatu celem zabezpieczenia pożyczki przyznanej spółce Ixfin dnia 30 grudnia 2005 r. przez BancApulia, stanowi pomoc państwa i jest niezgodna ze wspólnym rynkiem.

Artykuł 2

1. Włochy są zobowiązane do windykacji od beneficjenta pomocy, o której mowa w art. 1.

2. Podlegająca zwrotowi pomoc obejmuje odsetki naliczone od dnia przekazania środków pomocy do dyspozycji beneficjenta do dnia faktycznej windykacji pomocy.

3. Odsetki naliczane są wg formuły odsetek złożonych zgodnie z rozdziałem V rozporządzenia Komisji (WE) nr 794/2004⁽¹⁾.

4. Włochy anulują wszelkie zaległe płatności w ramach pomocy, o której mowa w art. 1, ze skutkiem od dnia przyjęcia niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 140 z 30.4.2004, s. 1.

Artykuł 3

1. Windykacja pomocy, o której mowa w art. 1, dokonywana jest bezzwłocznie i skutecznie.
2. Włochy zapewniają wdrożenie niniejszej decyzji w ciągu czterech miesięcy od daty jej ogłoszenia.

Artykuł 4

1. W ciągu dwóch miesięcy od daty ogłoszenia niniejszej decyzji Włochy prześlą Komisji następujące informacje:
 - a) wysokość całkowitej kwoty (część główna i odsetki) podlegającej windykacji od beneficjenta;
 - b) szczegółowy opis środków już podjętych oraz planowanych celem zastosowania się do niniejszej decyzji;
 - c) dokumenty wykazujące, że beneficjentowi przekazano nakaz zwrócenia pomocy.

2. Włochy poinformują Komisję o postępach w zakresie krajowych środków podjętych w celu wdrożenia niniejszej decyzji do czasu zakończenia windykacji przyznanych środków pomocy, o których mowa w art. 1. Włochy bezzwłocznie prześlą wszelkie informacje, których zażąda Komisja na temat środków już podjętych lub planowanych celem zastosowania się do niniejszej decyzji. Włochy prześlą również szczegółowe informacje dotyczące kwot pomocy i odsetek windykacyjnych spłaconych przez beneficjenta.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Włoskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 października 2009 r.

W imieniu Komisji
Neelie KROES
Członek Komisji